

Dosarul nr. 1r-259/2017

Judecător: Victor Boico

## **DECIZIE**

### **În numele Legii**

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător: Oxana Robu

Judecători: Igor Mânăscurtă și Svetlana Balmuș

Cu participarea:

Procurorului: Valentina Bradu

Avocatului: Oleg Chicu

A examinat în ședință publică în ordine de recurs, recursurile declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXX și de inculpatul Croitoru Igor împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017 în cauza penală de învinuire a lui **Croitoru Igor XXX** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod Penal al RM,

#### ***Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:***

*Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 18.12.2016-XXXXXXXXXX;*

*Judecarea recursului la Curtea de Apel Chișinău de la 16.01.2018-21.03.2018;*

#### ***Procedura citării a fost legal executată.***

Acuzatorul de stat Valentina Bradu a solicitat admiterea recursului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXX și respingerea recursului declarat de inculpatul Croitoru Igor împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017.

Avocatul Oleg Chicu și inculpatul Croitoru Igor au solicitat admiterea recursului declarat de inculpatul Croitoru Igor și respingerea recursului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017.

Asupra recursurilor declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXX și de inculpatul Croitoru Igor împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

## **CONSTATĂ:**

**1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017 în privința inculpatului Croitoru Igor XXX (născut la data de XX.XX.XXXX, originar din Republica Moldova, rl. XXXXXXXX, XXXXXX, domiciliat în or. XXXXXX, str. XXXXXXXXXXXx, celibatar, nu are persoane la întreținere, studii superioare incomplete, angajat în funcția de ofițer de patrulare al Companiei de escortă și misiuni speciale al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, supus militar, nu are antecedente penale) s-a dispus liberarea de răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod Penal, cu tragerea acestuia la răspundere contravențională. S-a aplicat lui Croitoru Igor sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale – 3000 (trei mii) lei.**

**2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că Croitoru Igor XXX, activează în calitate de ofițer de patrulare al Companiei de Escortă și Misiuni Speciale a Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne.**

În virtutea obligațiilor de serviciu este investit în funcție publică de execuție cu statut special, având drepturi și obligații în vederea asigurării activității de patrulare pe străzile, parcurile, piețele, scuarurile și alte locuri publice, conform dislocației forțelor și mijloacelor, în vederea asigurării securității rutiere, ordinii și securității publice, fiind și obligat să asigure securitatea circulației rutiere în conformitate cu prevederile actelor legislative și normative în vigoare precum și să desfășoare activitate de prevenție, combatere și

descoperire pe urme fierbinți a infracțiunilor și contravențiilor, nerespectând întocmai prevederile art. art. 19 lit. a), b), c), d), 20 lit. b), d) 26 alin. (1) lit. a) a Legii nr. 320 din 27.12.2012 „cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului”, pct. 15 lit. lit. i) și j) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10.05.2006.

Potrivit prevederilor actelor normative menționate, este obligat să se opună tuturor formelor de corupție din poliție, să informeze superiorii și celelalte organe competente referitor la toate cazurile de corupție din poliție.

Astfel, Croitoru Igor XXX în perioada cuprinsă între ora 23:00, data de 23 octombrie 2016 și ora 06:30 min. data de 24 octombrie 2016, conform graficului de repartizare a forțelor și mijloacelor a Companiei de Escortă și Misiuni Speciale, aprobat de Comandantul Companiei, s-a aflat în serviciu de menținere a ordinii publice și supravegherii circulației rutiere pe itinerarul străzilor Calea Ieșilor, Vasile Lupu, Alba Iulia, în componența echipajului mobil MAI 9786 împreună cu ofițerul de patrulare, Grama Dumitru, cu automobilul de serviciu de model „Škoda Rapid” cu n/î MAI 9786.

Aproximativ la ora 00:30 min, ofițerul de patrulare al echipajului mobil Grama Dumitru, din motiv că Găleată Andrei Vasile care se afla la volanul automobilului de model „Mazda 323 S” cu n/î BLDY 669, la intersecția străzilor Vasile Lupu și Nicolae Kogălniceanu a încălcat regulile în domeniul circulației rutiere privind începerea deplasării și schimbarea direcției de mers - contravenție prevăzută de art. 240 alin. (1) Cod Contravențional, a stopat acest mijloc de transport, solicitând actele pentru verificare. Depistând comiterea contravenției susnumite, a însoțit conducătorul auto până la automobilul de serviciu, unde l-a predat ofițerului de patrulare Croitoru Igor pentru a-i întocmi un proces-verbal cu privire la contravenție, după care a plecat să supravegheze circulația pe traseu.

În continuare, Croitoru Igor XXX, reieșind din faptul că contravenția comisă de Găleată Andrei se sancționează cu amendă estimată la 600 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare și că se impune reținerea și aducerea vehiculului la parcare specializată, deoarece Găleată Andrei nu avea asupra sa documentul care să confirme dreptul de a folosi vehiculul, în timpul comunicării cu ultimul, tacit a acceptat oferirea și transmiterea a mijloacelor bănești în sumă de 200 lei (sub formă de o bancnotă de 200 lei MDL) întru omiterea întocmirii procesului-verbal de comitere a contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod Contravențional și aplicarea punctelor de penalizare.

**3. Împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017 a declarat recurs acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXX prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-l recunoaște pe Croitoru Igor culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod Penal și a-i aplica inculpatului o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1500 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 (doi) ani. A dispune, conform prevederilor art. 106 alin. (1), (2), lit. lit. a), b) Cod Penal confiscarea de la inculpatul Croitoru Igor în folosul statului a mijloacelor bănești utilizate pentru săvârșirea infracțiunii și, respectiv, rezultate din infracțiune în valoare de 200 lei. A dispune păstrarea purtătorilor materiali de informații ce au fost recunoscuți ca și mijloace materiale de probă (adapter Kingston, micro SD adapter Taiwan cu card de memorie de model Transcend și CD-RW de model „VS” cu nr. de inventar 376 LD) și documentelor împreună cu cauza penală pe tot termenul de păstrare.**

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- sentința primei instanțe în partea privind individualizarea pedepsei penale este prea blândă;
- instanța de fond nu a luat în considerare că inculpatul a comis infracțiunea cu intenție, săvârșind o faptă de corupție;
- la liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională, instanța de fond nu a luat în considerație faptul că inculpatul a comis infracțiunea cu folosirea și în exercițiul funcției deținute;
- în acest sens, aplicarea față de inculpat a pedepsei cu caracter contravențional nu va restabili echitatea socială, corectarea ultimului, prevenirea comiterii din partea acestuia, precum și a altor persoane de noi infracțiuni. Mai mult, aplicarea art. 55 Cod Penal în acest caz nu constituie o garanție și o asigurare a funcționalității întregului sistem de drept, fapt ce ar putea influența negativ asupra respectării drepturilor și libertăților consfințite în Constituție și alte acte normative

**3.1. Împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017 a declarat recurs inculpatul Croitoru Igor prin care a solicitat repunerea în termen, admiterea cererii de recurs, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi sentințe, prin care inculpatul să fie achitat.**

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

-în cadrul examinării cauzei, inculpatul nu a recunoscut vina în ceea ce i se incriminează, nu a cerut și nici nu a luat careva bani de la cet. Găleată Andrei, ceea ce la fel și ultimul a afirmat în ședința de judecată în declarațiile sale. Nu există nici o probă să confirme declarațiile lui Găleată Andrei precum că a lăsat careva bani în mașină, însă inculpatul reieșind din statutul său de ofițer de patrulare, urma să fie mai vigilent, mai precaut în sensul de a nu admite asemenea situații;

-consideră că sentința din XXXXXXXXXXX urmează a fi casată cu dispunerea achitării sale. În acest sens, menționează că, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a da răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală. Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată (alin. (1) art. 389 Cod de procedură penală). Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale, citite și cercetate în instanța de judecată cu respectarea cerințelor art.371 Cod de

procedură penală;

-instanța de judecată, la adoptarea sentinței sale, nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei;

-totodată solicită repunerea în termen a cererii de recurs în temeiul prevederilor art. 402- 407 CPP al RM. Potrivit art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de recurs constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate. Omiterea termenului de declarare a recursului este motivată prin faptul că după data ultimei ședințe de judecată a intrat în esența recursului declarat de către procuror împotriva sentinței penale din XXXXXXXXXXXX, dat fiind faptul că din discuțiile cu procurorul și avocatul a înțeles faptul că dacă recunoaște într-o oarecare măsură vinovăția, i se va aplica o pedeapsa mult mai blândă (pedeapsă contravențională), iar sentința ulterior nu va fi atacată, din care motiv nu a depus recursul în termenul prevăzut de cod.

**4.** La judecarea recursurilor acuzatorul de stat Valentina Bradu a solicitat admiterea recursului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX și respingerea recursului declarat de inculpatul Croitoru Igor împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017.

**4.1.** Avocatul Oleg Chicu și inculpatul Croitoru Igor au solicitat admiterea recursului declarat de inculpatul Croitoru Igor și respingerea recursului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017.

**5.** Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de a respinge ca fiind depus peste termen recursul declarat de inculpatul Croitoru Igor împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017 și de a admite recursul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017, cu casarea sentinței integral, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) CPP al RM și cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerațiuni.

**5.1.** În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 1) Cod procedură penală, (1) Pot fi atacate cu recurs: 1) sentințele pronunțate de judecătoria privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate.

Conform art. 449 alin. (1), pct. 1, lit. b) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este depus peste termen.

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. 2), lit. c) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 2) admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: c) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare.

**5.2. a) Cu referire la recursul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017.**

**5.2.1.** Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelului sunt stabilite exhaustiv conform art. 444 Cod procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Potrivit art. 448 Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelului, instanța de recurs la judecarea recursului nu poate controla fondul cauzei, ea trebuie să accepte constatarea de fapt stabilită de instanța de fond.

În cauza *Tierce ș.a. versus San Marino, 2000*, Curtea a indicat că instanța de recurs în cazul în care nu este prevăzută calea de atac apelului, au obligația de a examina o cauză în fapt și în drept și nu pot preceda la o apreciere globală asupra vinovăției sau nevinovăției inculpatului, fără a-l asculta și fără a evalua în mod direct elementele de probă prezentate de părți.

**5.3.** Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În conformitate cu art. 384 alin. (3) Cod procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit art. 394 alin. (1), pct. 1) și 2) Cod procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

**5.4.** Instanța de recurs reține că organul de urmărire penală a înaintat învinuirea inculpatului Croitoru Igor XXX în comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod Penal al RM – corupere pasivă, acceptarea și primirea personal de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 u.c.

Instanța de fond a dispus liberarea inculpatului Croitoru Igor de răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod Penal, cu tragerea acestuia la răspundere contravențională și a aplicat lui Croitoru Igor sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale – 3000 (trei mii) lei.

Prin recursul declarat, acuzatorul de stat a solicitat de a-l recunoaște pe Croitoru Igor culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod Penal și a-i aplica o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 (doi) ani.

**5.5.** În cadrul ședinței de judecată în instanța de recurs, partea apărării a solicitat anexarea la materialele cauzei a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 01 noiembrie 2017, care are legătură directă cu prezenta cauză penală, având în vedere că vizează aceleași circumstanțe de fapt.

Potrivit sentinței nominalizate supra, Lefter Mihai și Gordei Denis învinuți în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2), lit. b) Cod Penal au fost achitați, pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

**5.5.1.** Instanța de recurs atestă în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul Croitoru Igor nu a negat cu desăvârșire evenimentele care au avut loc la data de 23 octombrie 2016 indicând că „posibil conducătorul auto a lăsat careva bani, deoarece singur a propus. Acum își dă seama că a acceptat în cele din urmă banii, însă aceștia nu au fost transmiși din mână în mână. Consideră că nu ar fi trebuit să admită un astfel de comportament care, în rezultat, a dus la faptul că persoana a lăsat banii. De cele întâmpilate regretă, și-i pare rău că nu a luat toate măsurile pentru că s-a ajuns la ce s-a ajuns. Din aceste considerente își recunoaște vina. Careva bani în mână nu a luat și unde acesta a pus banii nu i-a luat, însă își recunoaște vina că nu a fost prudent și nu a luat măsurile despre ceea ce comunică ultimul. Totodată, i s-a părut că persoana a fost obraznică, după felul de a se comporta. În final s-a limitat la un avertisment care, nu se înregistrează. La instructaj nu li se cere așa ceva”.

**5.5.2.** În contextul celor reflectate supra, Colegiul Penal atestă situația în care se impune o reevaluare a circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, inclusiv aprecierea unor probe care nu au fost administrate în ședința de judecată a instanței de fond, în dependență de care urmează a fi verificată legalitatea și temeinicia sentinței primei instanțe, care l-a recunoscut vinovat pe Croitoru Igor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod Penal, însă l-a liberat de răspundere penală, cu atragerea ultimului la răspundere contravențională.

Însă, reieșind din procedura de judecare a recursului, instanța de recurs notează că în acest context nu poate fi controlat fondul cauzei, or, instanța de recurs trebuie să accepte constatarea de fapt stabilită de instanța de fond.

Tot în acest context, urmează a fi notat faptul că prin recursul declarat de acuzatorul de stat se contestă că sentința primei instanțe este contestată doar sub aspectul individualizării pedepsei penale.

Or, în cadrul ședinței de judecată în instanța de recurs au fost administrate probe suplimentare care afectează fondul cauzei, iar în acest sens este imperativă audierea inculpatului și a martorilor, cercetarea probelor și întocmirea procesului-verbal al ședinței de judecată în conformitate cu prevederile art. 336 Cod procedură penală, acțiuni care nu pot fi întreprinse la judecarea recursului.

În acest sens, se constată că instanța de recurs nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare sau achitare, după caz, bazându-se exclusiv pe lucrările primei instanțe, care conțin declarațiile martorilor și ale inculpatului din același dosar, în temeiul cărora instanța de fond a dispus liberarea de răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod Penal, cu tragerea acestuia la răspundere contravențională.

**5.6.** Totodată, instanța de recurs notează că în jurisprudența CEDO s-a statuat că dreptul de acces la o instanță acoperă și dreptul de a introduce apel sau recurs, în măsura în care astfel de căi de atac sunt reglementate de legislația națională.

Potrivit art. 119 din Constituție, împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

Căile de atac reprezintă mijloace procedurale, prin intermediul cărora părțile interesate au posibilitatea de a solicita și obține casarea hotărârilor judecătorești neîntemeiate sau ilegale.

Astfel, modul în care este reglementat controlul judiciar efectuat de către instanțele de apel și de recurs creează condiții pentru repararea greșelilor comise de prima instanță, rămânând în autoritatea lucrului judecat doar hotărârile legale și întemeiate.

De asemenea, finalitatea și rațiunea căilor de atac constituie și asigurarea aplicării uniforme a legilor de către toate instanțele judecătorești.

În conformitate cu art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, 1. Orice persoană declarată vinovată de o infracțiune de către un tribunal are dreptul să ceară examinarea declarației de vinovăție sau a condamnării de către o jurisdicție superioară. Exerțarea acestui drept, inclusiv motivele pentru care acesta poate fi exercitat, sunt reglementate de lege. 2. Acest drept poate face obiectul unor excepții în cazul infracțiunilor minore, definite prin lege, sau când cel interesat a fost judecat în primă instanță de către cea mai înaltă jurisdicție ori a fost declarat vinovat și condamnat ca urmare a unui recurs împotriva achitării sale.

În jurisprudența CEDO, în cauza Krombach vs Franța, 13 mai 1991, Curtea a menționat ca statele contractante dispun în principiu de o marjă largă de apreciere în determinarea exercitării dreptului stabilit de articolul 2 al Protocolului 7 la Convenție. Astfel, rejudecarea de către o instanță superioară a condamnării ori a pedepsei aplicate poate implica ambele aspecte, atât fondul cauzei, cât și chestiunile de drept, ori limitată numai la examinarea dreptului. Totuși, orice restricție conținută în legislația națională ce ține de dreptul la rejudecarea cauzei menționată în acest articol trebuie, prin analogie cu dreptul de acces la un tribunal conținut în articolul 6 paragraf 1 din Convenție, să urmărească un scop legitim și să nu pună în discuție însăși esența acestui drept.

**5.7.** În temeiul art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, (2) În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Colegiul Penal reieșind din limitele judecării recursului constată că la această etapă instanța de recurs nu este abilitată cu dreptul de a audia inculpatul și martorii, de a cerceta probe și de a întocmi proces-verbal al ședinței de judecată, iar în vederea creării părții acuzării și părții apărării condițiile necesare pentru cercetarea multilaterală și în deplină măsură a circumstanțelor cauzei, deoarece audierea inculpatului și a martorilor este o procedură obligatorie prin prisma prevederilor art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, se impune adoptarea soluției prevăzute de art. 449 alin. (1), pct. 2), lit. c) Cod procedură penală, și anume dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare.

La rejudecarea cauzei instanța de fond urmează să înlăture lacunele depistate, să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și în dependență de probele acumulate, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate de către participanții la proces.

**b) Cu referire la recursul declarat de inculpatul Croitoru Igor împotriva sentinței Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017.**

**6.** Conform art. 439 Cod procedură penală, (1) Termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii. (2) Data de la care curge termenul recursului, repunerea în termen, declararea termen a recursului și retragerea recursului se reglementează de prevederile art.402-407, care se aplică în mod corespunzător.

Instanța de recurs reține că potrivit art. 402 Cod procedură penală, (1) *Termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.*

Conform art. 403 Cod procedură penală, (1) Apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Potrivit art. 404 alin. (1) Cod procedură penală, (1) Participantul la proces care a lipsit atît la judecarea, cît și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței poate declara apel și peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

**6.1.** Instanța de recurs constată că la data de 25 octombrie 2017 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani a emis sentința în privința inculpatului Croitoru Igor prin care s-a dispus liberarea de răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod Penal, cu tragerea acestuia la răspundere contravențională. S-a aplicat lui Croitor Igor sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale – 3000 (trei mii) lei.

Inculpatul Croitoru Igor a contestat cu recurs sentința Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017, cererea de recurs fiind depusă la data de 23 februarie 2018.

**6.2.** Instanța de recurs notează că termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului el urmează a fi respins ca tardiv, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

Conform art. 439 Cod procedură penală, (1) Termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii.

Potrivit art. 230 alin. (2) Cod procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

**6.3.** Analizând materialele cauzei penale, Colegiul Penal constată că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de fond din 24.11.2017 se atestă că inculpatul Croitoru Igor nu s-a prezentat la ședința de judecată în care a avut loc pronunțarea sentinței în privința sa, deși a fost înștiințat legal despre data, ora și locul ședinței de judecată.

În acest sens, instanța de recurs notează că pentru părțile care nu s-au prezentat la pronunțare, se consideră că au luat cunoștință de conținutul hotărârii motivate la data pronunțării.

În acord cu prevederile art. 439 Cod procedură penală, termenul de recurs de 15 zile începe să curgă de la data pronunțării hotărârii, adică 24.11.2017, atunci când a avut loc pronunțarea sentinței motivate.

**6.3.1.** Reieșind din prevederile art. 439 Cod procedură penală, instanța de recurs notează că în speță termenul de declarare a

recursului urmează a fi calculat începând cu data de 25.11.2017 și care a expirat la data de 11 decembrie 2017, aceasta fiind și ultima zi pentru declararea recursului, iar cererea de recurs formulată de inculpatul Croitoru Igor a fost depusă după data de 11 decembrie 2017 și anume după data de 28 februarie 2018.

Instanța de recurs va respinge ca fiind nefondate argumentele inculpatului Croitoru Igor care solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului a invocat că „omiterea termenului de declarare a recursului este motivată prin faptul că după data ultimei ședințe de judecată a intrat în esența recursului declarat de către procuror împotriva sentinței din XXXXXXXXXX, dat fiind faptul că din discuțiile cu procurorul și avocatul a înțeles faptul că dacă recunoaște într-o oarecare măsură vinovăția, i se va aplica o pedeapsa mult mai blândă (pedeapsă contravențională), iar sentința ulterior nu va fi atacată, din care motiv nu a depus recursul în termenul prevăzut de cod”, or, această argumentare nu este pertinentă, nu reprezintă date obiective și circumstanțe reale care au condiționat omiterea termenului de declarare a recursului, ci reprezintă de fapt intenția directă și primară a inculpatului de a nu contesta sentința primei instanțe.

În acest context, Colegiul Penal a stabilit că recursul declarat de inculpatul Croitoru Igor împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017 a fost depus cu omiterea termenului de 15 zile stabilit de lege pentru declararea recursului, din care motive recursul declarat de inculpatul Croitoru Igor împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017, se va respinge ca fiind depus peste termen.

**6.4.** Având în vedere că în situația când instanța de recurs respinge recursul ca fiind depus peste termen, nu se expune asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității hotărârii adoptate, din acest punct de vedere, nu există teme de a se expune asupra legalității sentinței primei instanțe prin prisma criticilor invocate în cererea de recurs declarată de inculpatul Croitoru Igor împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017.

7. În conformitate cu art. art. 437 alin. (1), pct. 1), 448, 449 alin. (1), pct. 1), lit. b), pct. 2), lit. c) Cod de Procedură Penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

#### ***DECIDE:***

Recursul declarat de inculpatul Croitoru Igor împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017 se respinge ca fiind depus peste termen, iar recursul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 25 octombrie 2017, se admite, casând sentința total, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) CPP al RM, cu trimiterea cauzei la rejudecare de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

***Președintele ședinței, judecător***

***Oxana Robu***

***Judecător***

***Igor Mânăscurtă***

***Judecător***

***Svetlana Balmuș***

